

Glažek nesmrtnosti – kako pobegniti v večnost?

Stari Francelj čaka tam pod lip'co,
misli čudne misli o življenju:
»Star sem že, smrt mi je pred vrati,
a kako, kako se jo da odgnati?
Mati smo mi vedno govorili,
da kakor sonce vzide in zaide,
tako življenje pride in odide.
A šele takrat, ko vse na svetu se bo strlo,
šele takrat moje telo bo umrlo!«

K njemu pride Gregor, ranocelnik,
po vsej deželi se ve, da zdravnik je velik.
Predlaga mu: »Tri večere in tri jutra,
segrej si malo putra (masla).
Zraven daj še orehe, slive in nekaj kruha,
da bo mera čim bolj suha.
Vse to poplakni z vodo iz Soče,
pa naj ti ugovarja kdor hoče!
Če vse to boš zaužil in popil,
hudič ti nikoli ne bo vrata zavil.«
A ker recept ni deloval,
Francelj je nov nasvet potreboval.

K njemu stopi coprnica Pehta,
ki vsako zelišče do grama stehta.
Čprav jo imajo za hudobno,
njeno vedenje je prav spodobno.
Ko pa Francelj vpraša za večno življenje,
ona ima takoj svoje mnenje:
»Ne razumem, zakaj večno bi želel živeti,
a za tvojo željo moram poskrbeti;
zdrobi nekaj pehtrana in ga posuši,
dodaj še sivko za po duši.
Zmešaj v vodi prepojeni s soljo,
vse skupaj pa naredi z dobro voljo.
Za konec pa še kanček mete,
da tvoje življenje bo dolgo, kot od tu do Krete.«
Vendar ker ni bil prepričan,
če živel bo večno,
rabil je še eno mnenje tečno.

Nato pa ga pouči vaški norček Palček:
»Če tako dolgo bi živel,
pred tabo bi umrli vsi, ki si jih rad imel.
Bil bi na toliko pogrebih in toliko žaloval,
da si ne bi niti v tisoč letih dovolj sreče nakopal.
Raje naredi, kot delam jaz
in si vsak dan natoči en glaž.
Vsak dan si en glaž natoči
in težave z lahkoto preskoči.
Smrti se ne boj,
ker ji ne moreš ubežati,
skušaj se raje vsak dan smejati.
Ustvari si spomine
in prehodi doline.
Spomni se, da vsak dan je dar,
ker to je življenja čar!«